

dech zvláštních byla pilná potřeba, aby se rozdělily, anebo kdyby to poskytovalo takových výhod, ježto by nebyly péči obecné o zachování lesů na odpor, tehda může řízení zemské v jednom každém takovém případě povolení k tomu udělit.

Co se týče dělení ostatních lesů, o tom rozhodují zákonové, vztahující se na rozdělování a spojování pozemností.

§. 22. Aby se nařízení zákonní o hospodaření v lesích a hvozdech ve všem bedlivě zachovávala, jsou majitelové lesů takové velikosti, kterouž řízení zemské podle zvláštních okolností za dostatečnou ustanoví, povinni, zříditi k nim ve věci zběhlé správce hospodářské (hospodáře lesní), kteréž vláda za spůsobilé k tomu uzná.

Co se týče uznávání spůsobilosti této, říditi se jest podle předpisů dosavadních. Jestliže by někdo proti zákonu o své moci pudy lesní k něčemu jinému užil, lesu nezmladil, jej zpusil a spůsobem nepřihodným v něm hospodářil (§§. 2., 3., 4., 5., 6. a 7.), má každý vzhledem na §. 23. právo oznámiti to úřadům politickým.

§. 23. Úřadům politickým náleží vůbec, by přihlíželi k hospodaření v lesích, v okreseu jich se nalézajících.

Nabudouli úřadové tyto vědomosti, že někdo něco učinil, co v §. 22. uvedeno, mají ihned vyšetření o tom předse vzíti, přivezmouce k tomu osoby tím dotčené, znalce nestranné, a týčeli se to lesů soukromých, též držitele sousedních lesů nebo jich plnomocníky, a potom mají o tom nález vynéstí.

Útraty komise nese obviněný, ač nebylli za nevinného uznán, byloli ale obvinění a obžalování nepodstatné, ma nésti útraty ten, kdo tím jest vinen.

Nemohouli se strany o náhradu škody (§. 8.) od znalců vyšetřené shodnouti, mají toho vůli, jíti pořadem práva.

Částka druhá.

O dopravování plodin lesních.

§. 24. Každý vlastník gruntu čili pozemností povinen jest, nechati po něm voziti takové plodiny lesní, které by se jinak buď docela nemohly z lesa vykliditi a dále dopravití, anebo při kterých by se to státi mohlo jenom s příliš velkým nákladem. Má se to však dítí tak, aby se tím co nejmenší škoda učinila, a držitel lesa jest povinen, nahraditi vlastníkovi pozemnosti úplně škodu, jeho vinou mu spůsobenou.

Zdaliž toho jest potřeba, aby se vozilo dříví přes cizí pozemnosti, o tom rozhoduje nejnížší úřad politický, slyšev prvé strany a znalce, a on má také při tom napřed ustanoviti, jaká náhrada se má za to dáti.

Nechtějili strany na této náhradě přestati, mohou z rozhodnutí nejnížšího úřadu politického vzíti rekurs k vyšším instancím politickým (§. 77.).